

356. POMNĚNKA

683.

Z Nové Usi

Na ho-ře, na do - le, ej, na ho - ře, na do - le, v tem ze - le - ném háj - ku, v tem ze - le - ném háj - ku.

Na hoře, na dole,
ej, na hoře, na dole,
[: v tem zeleném hájku. :]

Trhaua má miuá
modrú fialenku.

Trhaua, trhaua,
do kystek vázaua.

Doše u k ní šohajek,

perečko mu daua.

Daua mu perečko,
modrej fialenky,

aby nezapomněu
svojej frajirenky.

Dyž půjdeš mimo nás,
zpomeň si na dům náš,
že v něm frajirku máš.

Dyž půjdeš mimo nás,
mimo našich dvěří,

jenom ty zavouaj:
Má miuá, otevři.

Dyž půjdeš mimo nás,
mimo našich oken,

jenom ty zavouaj:
Má miuá, vyndi ven.

357. LÁSKA A ZÁVIST

684.

Ž. P. p. 216. Zp. I. 94

Na ko - ša - tej je - dli dva ho - lu - bi se - ďá, lu - dé jim zá - vi - ěa, že sa rá - di vi - ěá.

Na košatej jedli
dva holubi seďá;
ludé jim záviďá,
že sa rádi viďá.

Ludé, milí ludé,
nezávidte toho!
Jaká to pěkná věc,
kdo miluje koho!

Milovali sme sa
jak holubů pára,
a kdo nás rozvedel,
nech ho Pán Bůh skárá.

Byla láska, byla
mezi nama dvěma,
jaká už nebude
mezi tisícama.

Chodila, chodila
po zeleném háju,
kapaly jí suzy
od velkého žalu.

358. NELÁTI NEŽ STROJITI

685.

Od Uherského Hradiště

Na kro - mě - říz - ském mostku hra - jú dě - včá - tka v kostku, aj, hra - jú, hra - jú,

hra - jú, ma - měn - ky jim la - jú.

Na kroměřížském mostku
hrajú děvčátka v kostku,
aj, hrajú, hrajú, hrajú,
maměnky jim lajú.

Nelaj, maměnko, nelaj,
přijede švárný šohaj
na pěkném vraném koni,
šablenka mu zvoní.

Nelaj, maměnko, nelaj,
jenom mně svadbu dělaj,
a dělaj mně ju v létě,
dyž fialka kvete.